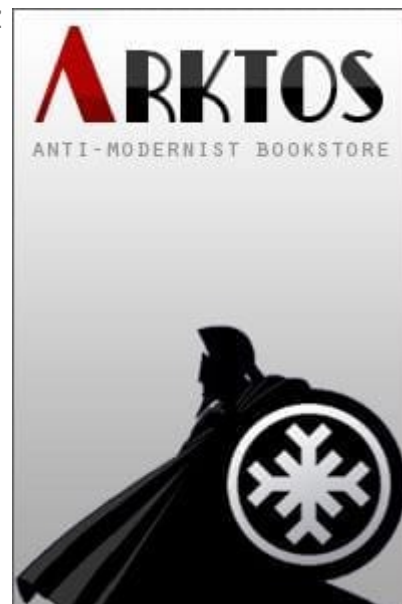

Každá generace a každé město mají jedno společné: umolousanou postavičku okupující roh ulice s cedulkou, jež oznamuje, že „konec světa se blíží.“ Na jejich přítomnost jsme si již tak zvykli, že nám jejich projevy splývají v monotónní kulisu ne nepodobnou povzdechům našich prarodičů o tom, jak za jejich mladých let svět býval lepší.

V průběhu posledního desetiletí však do našeho kolektivního vědomí vstoupila nová myšlenka v podobě pozvolného směřování ke konečnému bodu. Pokud se ukáže coby pravdivá, budeme muset přiznat, že se tito zvěstovatelé katastrof nemýlili. Následně se nám na mysl dere otázka, kam se nyní máme uchýlit? Minulé století pohřbilo fašismus, nacionalismus, komunismus a teokracii, stejně jako století, jež mu předcházelo, skoncovalo s aristokracií a starými pořádky. Co nám tedy zbývá?

A právě v čase, kdy si čím dál tím více lidí tuto otázku klade, se na scéně objevil nový typ vydavatelství se zaměřením na společensko-politické, historické i futuristické tituly. V čele této vydavatelské vlny stojí **Arktos**, jež je znám svými vysoce kvalitními publikacemi s tradicionalistickým, ekofuturistickým a transcendentním zaměřením. Jsme rádi, že vám tímto můžeme poskytnout rozhovor s jeho šéfredaktorem Johnem Morganem:

Arktos se zrodil z Integral Tradition Publishing (dále jen ITP) a v současnosti dle mého názoru představuje nejčelnější vydavatelství publikující alternativní, tradicionalistické a nadčasové texty, vycházející z myšlenek Nové pravice. Můžete nám něco říci o cílech, historii a vydavatelských metodách Arktosu?

V první řadě Vám moc děkuji za kompliment! Je to pro nás zde v Indii velmi povznášející, když nám lidé vyjadřují taková slova důvěry.

Nejprve tedy něco z historie: ITP spatřilo světlo světa v prosinci 2006, kdy jsme spolu s několika přáteli pojali myšlenku se stát předními vydavateli a distributory tradicionalistické, radikální a antimodernistické literatury. Byli jsme odjakživa velmi ambiciózní, všichni jsme však byli zaměstnáni na plný úvazek a neměli jsme příliš peněz nazbyt, tudíž jsme si mohli

dovolit vydat maximálně jednu až dvě knihy za rok. Situace se radikálně změnila v roce 2009, kdy jsme se rozhodli založit pobočku v Indii, což nám, kteří jsme se sem přesunuli, umožnilo žít z výnosů získaných činnostmi našeho vydavatelství a plně se věnovat práci v jeho řadách. Na konci roku 2009 jsme se dozvěděli, že několik našich švédských přátel plánovalo založit velmi podobný projekt, což nás přivedlo k myšlence, že bude lepší spojit své síly. Následkem toho vznikl zbrusu nový projekt pod jménem Arktos. Jsme stále velmi malou firmou, s přílivem nových pracovních sil a peněz jsme však byli schopni realizovat mnoho plánů, o nichž jsme v dobách ITP mohli jen snít.

Naše cíle jsou povšechně popsány v sekci **O nás** na našich stránkách www.arktos.com. Arktos se neřídí nějakou konkrétní ideologií, ani nezastává nějaký ucelený světonázor, jsou tu však témata, jež shledáváme zajímavými. Publikovali jsme například několik titulů klonících se k evropské Nové pravici, přesto se však ve striktním slova smyslu nepovažujeme za ryze novopravicové vydavatelství. Kdybych se snažil co nejvíce zestručnit naše ideové zaměření, nejlépe by je mohl charakterizovat termín „alternativa vůči modernitě“. Všechny naše publikace se v určitém slova smyslu snaží nabízet alternativní cesty náhledu na svět a civilizaci. Doposud jsme zveřejnili díla zaměřená na politiku, filosofii, duchovní cesty, tradicionalismus, radikální environmentalismus a rovněž i několik románů. Jsem si jistý, že i nadále vám budeme přinášet díla ze všech zmíněných oblastí a mimoto navíc i rozšíříme okruh našeho zájmu.

Publikovali jste množství anglických překladů vtkutku klasických děl Nové pravice. Myslíte si, že je zde skutečně tolik anglofonních zájemců o tato díla, žijících ve Velké Británii či USA, nebo je to tím, že angličtina je v dnešní době užívána coby „lingua franca“, nakolik jsme všichni ovlivněni internetem a až přespříliš sledujeme americkou televizi?

Pevně doufám, že jich zde skutečně tolik je. Máme docela slušnou poptávku po dílech Alaina de Benoista a Guillauma Fayeho, ačkoli nejdou až tak na odbyt, jak jsme předpokládali. Doufal jsem totiž, že obratem prodáme tisíce výtisků, neboť jsem předpokládal, že existuje spousta lidí jako já, kteří dlouhá léta reptali nad tím, jak málo materiálů Nové pravice bylo přístupno v angličtině. Jsem přesvědčen, že je zde o mnoho více potenciálních čtenářů, musíme jen k nim najít cestu a zpřístupnit jim naše texty. Objednávky na naše knihy však stále přicházejí a máme i spoustu plánů na nové překlady, tudíž doufám, že postupem času se do tohoto bodu dostaneme.

Co se angličtiny týče, je nabíledni, že se stala vskutku globálním jazykem, minimálně pro vzdělané elity celého světa. Považuji za poněkud ironické, že z tohoto faktu těžíme v rámci Arktosu, nakolik jedním z fundamentálních aspektů Nové pravice je opozice vůči americkému kulturnímu imperialismu, jehož neodmyslitelnou součástí je právě angličtina. Tento fakt však jen tak nezměníme, tudíž se jej musíme snažit využít ve svůj prospěch. V současnosti máme mnoho objednávek ze zemí, v nichž angličtina není úředním jazykem, a to jednoduše proto, že nejsou k dispozici v jejich rodných jazycích. I přesto jsem však přesvědčen, že i v anglicky mluvících zemích lze vysledovat zájem o naše produkty, neboť myšlenky, jimž je v našich knihách dáván prostor, nám přinášejí úplně nové perspektivy. Myslím, že moc lidí nebude

oponovat mému názoru, že politické, kulturní a duchovní tradice, jež po staletí hrály prim v anglicky mluvícím světě, se v posledních desetiletích zdají být tak trochu obnošenou vestou. Jak Spojené státy, tak i Velká Británie, byly postaveny na anglických politických a filosofických domněnkách, jež po dlouhý čas nebyly nikterak zpochybňovány. Texty Nové pravice, čerpající především z francouzských a v menší míře i německých a ostatních kontinentálních tradic, představují závan čerstvého vzduchu. Tyto myšlenky byly doposud doménou akademických specialistů v oboru politických teorií, my se však snažíme, aby byly dostupné naprosto každému.

Kolik titulů ročně Arktos vydá a podle jakého klíče je vybíráte?

Snažíme se publikovat alespoň dva či tři nové tituly každý měsíc, nyní však za svým předsevzetím poněkud pokulháváme, neboť jsme velkou většinu letních měsíců (roku 2011, pozn. překl.) strávili cestováním a účastí na nejrůznějších konferencích, momentálně se však již snažíme naše manko dohnat. Knihy vybíráme jednak na základě našich vlastních zájmů (kdybychom nepracovali pro Arktos, určitě bychom byli odběrateli jeho titulů), stejně tak se ovšem snažíme volit díla, jež jsou podle našeho názoru nejvíce potřebná a čtenáři si je přejí vidět v tištěné podobě. Občas nám též svá díla zasílají sami autoři, některá z nich jsme již tímto způsobem publikovali. Jedná se například o „The WASP Question“ od Andrewa Frasera nebo „Revolution from Above“ od Kerryho Boltona.

Proč jste se rozhodl stát zrovna vydavatelem? Zdá se, že nakladatelská činnost jako taková je v úpadku, ačkoli někteří jsou toho názoru, že tematické publikace (jaké vydává například Arktos) jsou cestou budoucnosti. Přemýšlel jste i o jiných druzích aktivit?

Svět vydávání knih prochází procesem změn v míře nevídané od dob Guttenbergových, osobně si však nemyslím, že by tomuto odvětví zvonil umíráček. Pevně věřím, že budou existovat knihy – a mezi nimi i knihy v klasické papírové podobě – dokud bude existovat lidská civilizace. Je dozajista pravdou, že technologické vymoženosti dnešního věku vytvořily pro malá vydavatelství mnoho příležitostí, jež dříve neměly. Arktos by nikdy nespátral světlo světa, kdyby neexistovala možnost tisku na objednávku nebo internet. Jsem velmi potěšen, že v posledních letech vyrostlo jako houby po dešti spousta nakladatelství, jejichž cíle jsou podobné, jako má Arktos, jmenujme například Counter-Currents, Wermod & Wermod, Finis Mundi, Sophia Perennis, Primordial Traditions nebo Black Front Press. Hovořil jsem s lidmi pohybujícími se v našich kruzích po celá desetiletí, kteří mi popisovali, jak se museli spokojit s nekvalitními fotokopii titulů, jež již dlouho nebyly k dostání, nebo strojopisy. Nyní se nám díky nárůstu malých vydavatelství otevřely nové světy v podobě profesionálně vyvedených knih, jež se neztratí ani vedle těch největších jmen, což si myslím, že je přímo skvělé. Myšlenky jsou základními stavebními kameny budoucích změn a bez bohaté intelektuální a kulturní studnice informací, jež se nacházejí výhradně v knihách, by západní civilizace nebyla nikdy schopná vybruslit ze současného marasmu. Ostatní formy aktivit se dříve nebo později též ukáží coby potřebné, nyní však alespoň máme vytýčen základní směr, kam se vydat a právě knihy stále představují nejlepší způsob, jímž tak učinit.

První část rozhovoru s Johnem Morganem, který vedl Brett Stevens, byla převzata ze stránek Amerika.org.